

Потреба допомоги бідним та нужденним існувала від самого початку історії людства і не стає менш актуальною в наш час. Багато зараз є організацій чи приватних осіб, котрі всіляко намагаються цій добрій справі присвятити своє життя: хтось – фінансово; інший – жертвуючи свій час та зусилля; ще хтось – жертвує все життя і все, що здобув, для цього.

Однією з організацій, котра діє в усьому світі і намагається відповідати благочинністю на потреби бідних, є всесвітня благодійна організація «Карітас». Ця організація тісно співпрацює з Церквою і, щобільше, в багатьох місцях діє від її імені. Ми поспілкувались з головою організації «Карітас» у Львівській Архиепархії, о. Андрієм Сенейком, щоби детальніше дізнатись про те, як у світі та в Україні надається допомога бідним, та як кожен із нас, дорогі читачі, може до неї долучитись.

- Розкажіть, будь ласка, про організацію «Карітас» та масштаби її діяльності у світі. Сама назва «Карітас» походить з лат. і у перекладі означає милосердя, жертвенна любов. Якраз цього вчить нас, християн, Ісус Христос у Євангелії – бути милосердними до наших ближніх. Це милосердя полягає в жертвенній і безкорисливій любові до бідних і нужденних, всіх, хто потребує якоїсь нашої допомоги. Тому не випадково засновником благодійної організації «Карітас» став католицький священник Лоренц Вертманн 1897 рок у німецькому місті Фрайбург. Дуже швидко ця організація почала розвиватися і в інших країнах Європи та поза її межами. Зі швидким розвитком благодійних організацій «Карітасу» в різних країнах, виникла потреба об'єднати ці місцеві благодійні організації в одну. І так 1950 року благодійні організації «Карітас» з різних країн світу об'єдналися в «Карітас Інтернаціоналіс». На сьогодні ця організація діє близько у 200 країнах світу.

- Наскільки активно діє «Карітас» в Україні та як відбувається співпраця з Церквою на наших теренах?

З набуттям незалежності України 1991 року почали активно виникати перші благодійні осередки організації «Карітасу» з ініціативи греко-католицьких громад. А це говорить

про те, що в наших вірних греко-католиків є справжній євангельський дух милосердя до бідних і нужденних. Вже сьогодні благодійна організація «Карітас» активно діє майже у всіх регіонах України. Відбувається тісна співпраця з Церквою, свідченням чого є програма, що її затвердив 2011 року Священний Синод УГКЦ. Вона називається «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом». У цій програмі Синод Єпископів звертає свою увагу також і на служіння потребуючому ближньому. Іншими словами, наша справжня віра, наше християнське життя завжди повинно виявлятися у добрих ділах для ближніх.

• В чому конкретно полягає діяльність «Карітасу»?

Благодійна організація «Карітас» має дуже широке поле діяльності. Воно полягає, насамперед, у допомозі бідним, безпритульним, хворим, uzалежненим, багатодітним сім'ям, садиноким і зневіреним. Я б сказав, що діяльність «Карітасу» скерована на конкретну людину, щоб допомогти їй вирішити проблему бідності чи якісь інші кризові ситуації, що відбуваються в її житті.

• Працюючи з людьми потребуючими, які саме їхні потреби Ви назвали б у наш час першорядними?

Наше суспільство переживає непростий період у державі. Це час доволі складного соціально-економічного та політичного становища в Україні. І цей складний стан речей, на жаль, відбивається на людях, особливо менш захищених. До них належать люди пенсійного віку з мізерною пенсією, садинокі матері, котрі виховують двоє, троє і більше дітей. Із втратою сімейних цінностей та ослабленням виховної ролі сім'ї загострилися проблеми дитячої безпритульності і недоглянутості. Покинуті батьками (або ж самі покинули свої сім'ї, бо батьки не створили їм нормальних умов для життя та повноцінного розвитку), такі діти жебракують, мають схильність до правопорушень, вживання наркотичних засобів, алкогольних напоїв, часто стають жертвами чи винуватцями сексуальних злочинів. Також є велика потреба допомогти людям з проблемою uzалежнення від алкоголю і наркотиків або інфікованим ВІЛ/СНІДом.

Ось такими, на мою думку, є першорядні зовнішні потреби багатьох людей, що часто пов'язані, безперечно, і з кризою духовних вартостей або ж їх відсутністю. На сьогодні, на жаль, коштів, які передбачені у державному бюджеті для цих цілей, аж ніяк не вистачає.

• Чи є якісь поки що нереалізовані перспективи та плани щодо найближчого майбутнього у сфері такого Вашого служіння?

Звичайно, що нереалізованих перспектив та планів є ще багато. Бо ж хочеться всім прийти на допомогу, та не завжди це можливо з різних причин. Тому в наших планах є найближчим часом старатися розвивати структури «Карітасу» при кожній парохіяльній громаді. Так ми зможемо більше залучити вірних до служіння бідним і нужденним на місцях.

• На завершення, чим хотіли б поділитись з читачами нашого журналу?

Ісус Христос говорить до своїх учнів: «Завжди бо бідних матимете з собою...» (Мт. 26:11). Справді, як би не розвивався матеріальний добробут суспільства і нові технології, які полегшують нашу працю та покращують наше життя, але завжди знайдуться між нами бідні і нужденні, які потребують нашого милосердя, нашої любові і опіки. Вони нам допомагають краще зрозуміти, що наше щастя полягає не тільки в тому, щоби мати і отримувати якісь матеріальні блага, але також в тому, щоби вміти поділитися і допомогти своєму ближньому. Тому справжня християнська любов дозволяє відчувати в серці радість і щастя, бо я зміг допомогти своєму ближньому, адже «все, що ми зробили одному з найменших братів Господніх, ми і Йому зробили».

Тому дорогі читачі журналу «Слово» – не біймося, але стараймося у нашому житті завжди робити добро, приносити радість і тепло нашим ближнім, а добрий Господь буде благословити нас за це Своїми щедрими ласками.

"Завжди бо бідних матимете з собою..." //СЛОВО № 1 (53) 2013, с.14 - 15